www.solidarnosc.radom.net

BIULETYN

12.04.2022

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA 835

WIELKANOC 2022

CZYTELNIA REGIONALNA

Z REGIONU

XX Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska kadencji 2018-2023

Radom 2022-03-30

30 marca odbyło się pierwsze w tym roku posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska. Ze względów zdrowotnych nie uczestniczył w nim przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Zebranych powitał i zaprezentował im porządek obrad wiceprzewodniczący ZR Krzysztof Kośla. Spotkanie poprowadził wiceprzewodniczący Andrzej Wójcicki, a protokołował je Rafał Szukiewicz. W posiedzeniu wzięła udział przewodnicząca Regionalnej Komisji Rewizyjnej Jadwiga Poźniak. Po zatwierdzeniu porządku zebrania Zarząd przystąpił do obrad.

Pierwszym punktem spotkania było przedstawienie przez wiceprzewodniczącego i sekretarza ZR Krzysztofa Koślę działań Zarządu Regionu od listopada 2021 r. do marca 2022 r., w tym między innymi: złożenia zażalenia do Sądu Rejonowego w Lipsku ws. łamania praw związkowych w Zakładzie Kingspan Sp. z o.o.; pomocy dla przewodniczącego Zdzisława Maszkiewicza w związku z wyjściem ze szpitala i koniecznością rehabilitacji; obchodów 40. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego, pogrzebu Jacka Smagowicza (Kraków), spotkania Przewodniczących Organizacji Zakładowych w spółkach miejskich i innych podmiotach podległych prezydentowi m. Radomia z prezydentem Radosławem Witkowskim; udziału w zdalnym posiedzeniu Komisji Krajowej (wiceprzew. Andrzej Wójcicki); wyrejestrowania OZ w spółce gazowniczej w Radomiu; rejestracji Organizacji Zakładowej, a następnie Międzyzakładowej w Policji w Szydłowcu i Przysusze; podpisania porozumienia ws. połączenia OZ w GK i Urzędu g. Wierzbica; udział w spotkaniu w Urzędzie Miejskim ws. organizacji Obchodów Radomskiego Czerwca 76 (46. rocznica); spotkania z wiceprezydentem Mateuszem Tyczyńskim; uzgodnień z proboszczem Katedry Krzysztofem Ćwiekiem, JE bp. Markiem Solarczykiem, Pawłem Iżmańskim, Pawłem Kręciochem ZUK ws. organizacji Radomskiego Czerwca 76 – powrót do Mszy Św. przy Pomniku 25 czerwca 2022 godz. 13.00 (sobota); udział delegacji ZR w pogrzebie Grzegorza Gumińskiego członka związku z Fabryki Broni; zorganizowania pomocy dla uchodźców wojennych z Ukrainy (m.in. soki z Horteksu); udziału delegacji ZR i Pocztu Sztandarowego ZR w uroczystościach pogrzebowych bp. Adama Odzimka; uzgodnień ws. szkolenia dla przewodniczących OZ 28 i 29 kwietnia 2022 r. w Zarządzie Regionu (szczególnie dla nowo wybranych przewodniczących); decyzji o pracy zdalnej w lutym 2022 r. w Zarządzie Regionu (zachorowania na COviD-19 wśród pracowników); głosowania zdalne w sprawie pilnych decyzji i Uchwał Zarządu Regionu; udziału w pogrzebie kol. Andrzeja Swęda działacza Solidarności w Gerlach Drzewica - delegacja Zarządu Regionu i Poczet Sztandarowy; szkolenia dla członków OZ Enea Kozienice; udziału w WZD NSZZ „Solidarność" w ENEA Kozienice; spotkania z przewodniczącymi OZ w Regionie Ziemia Radomska (20.05.2022 r., godz. 10.00); przygotowania spotkania Wielkanocnego dla członków Zarządu Regionu.

Kolejnym punktem posiedzenia ZR było odczytanie przez sekretarza ZR uchwał ZR z 28.11.2021 r. oraz posiedzeń zdalnych, a także decyzji Prezydium ZR. ZR udzielił także w głosowaniu pełnomocnictwa dla Prezydium do oddelegowania członków związku nie będących we władzach statutowych do reprezentowania OZ i MZ(jednogłośnie).

Następnie Zarząd dyskutował nad przyjęciem informacji o bilansie ZR za 2021 r. Ostatecznie przyjęto ją przy 1 głosie przeciw i 2 wstrzymujących się.

ZR podjął również decyzje finansowe związane z organizacją szkolenia dla przewodniczących OZ oraz spotkania z przewodniczącymi OZ (jednogłośnie).Powołano też Regionalną Komisję Wyborczą do przeprowadzenia wyborów związkowych na kadencję 2023-2028, pełnomocników terenowych RKW oraz przyjęto w głosowaniu klucz wyborczy (jednogłośnie).

Omawiano również organizację obchodów 46. Rocznicy Radomskiego Czerwca'76.

Uchwała Nr 003/03/2022
Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ "Solidarność"
z dnia 30.03.2022 r. w sprawie ustalenia klucza wyborczego i terminarza wyborów na kadencję 2023-2028

Zarząd Regionu na podstawie Ordynacji Wyborczej NSZZ "Solidarność" postanawia uchwalić obowiązujące na kadencję 2023 – 2028 zasady wyborów delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu w sposób następujący:

1.Liczba Delegatów na WZDR jest zmienna. Liczbę delegatów uprawnionych do udziału w kolejnym zwołanym WZDR w kadencji 2023-2028 ustala Regionalna Komisja Wyborcza przed jego zwołaniem.

2.Delegaci wybierani są proporcjonalnie do liczby członków organizacji związkowych uprawnionych, tworzących okręgi wyborcze.

3.Minimalną wielkość okręgu wyborczego ustala się na 41 członków związku. Liczbę członków związku przypadających na 1 mandat delegata ustala się na 80.

4.Szczegółowe proporcje (klucz wyborczy) wg którego wybierani są delegaci na WZDR określa się następująco:
41 – 80 członków związku – 1 mandat delegata
81 – 160 członków związku – 2 mandaty
161 – 240 członków związku – 3 mandaty
241 – 320 członków związku – 4 mandaty
321– 400 członków związku – 5 mandatów
401 – 480 członków związku – 6 mandatów
481 – 560 członków związku – 7 mandatów
561 – 640 członków związku – 8 mandatów
i dalej na każde rozpoczęte 80 członków związku – 1 delegat.

5.Organizacje związkowe stanowiące naturalny okręg – liczą 41 i więcej członków związku nie mogą łączyć się w celu dokonania wyboru delegatów przez elektorów.

6.Organizacje związkowe, które nie stanowią naturalnego okręgu – liczące mniej niż 41 członków związku – wybierają elektorów z zachowaniem proporcji:1 elektor na 5 członków związku wg następującego klucza liczbowego:
do 10 członków związku – 2 elektorów
11 -15 członków związku – 3 elektorów
16 - 20 członków związku – 4 elektorów
21 - 25 członków związku – 5 elektorów
26 - 30 członków związku – 6 elektorów
31 - 35 członków związku – 7 elektorów
36 - 40 członków związku – 8 elektorów

7.Organizacje związkowe liczące mniej niż 41 członków powinny w drodze porozumienia samodzielnie utworzyć okręgi łączone z uwzględnieniem poniższych zasad:
a) w wyniku porozumienia powinien powstać okręg łączony liczący nie mniej niż 41 członków związku,
b) jeżeli w wyniku porozumienia dwóch organizacji powstanie okręg liczący co najmniej 41 członków związku, nie jest dopuszczalne by do tego okręgu przystępowały dalsze organizacje,
c) okręgi powinny w miarę możliwości tworzyć organizacje tej samej lub podobnej branży,
d) okręg powinny tworzyć w miarę możliwości organizacje z tego samego terenu.

(cd. na str. 3)

e) porozumienie organizacji związkowych o utworzeniu okręgu łączonego zostaje zgłoszone do RKW do dnia 17 lutego 2023 r. Po tym terminie RKW utworzy okręgi łączone w pozostałych organizacjach związkowych.

8.Termin rejestracji przez RKW protokołów z wyborów elektorów na zebrania wyborcze w okręgach łączonych upływa 20 marca 2023 r., a ostateczny termin rejestracji protokołów z wyborów delegatów na WZD Regionu upływa 15 kwietnia 2023 r.

9.Wybory delegatów na zakładowe i międzyzakładowe zebrania delegatów mogą rozpocząć się od 1.10.2022r.

10.W terminie od 1 listopada 2022 do 31 marca odbywają się wybory podstawowych jednostek organizacyjnych Związku wymienionych w § 19 statutu NSZZ Solidarność.

11. W terminie od 1 kwietnia do 30 czerwca 2023 r. odbywają się wybory władz regionalnych.

12. W terminie od 1 kwietnia do 30 kwietnia 2023 r. odbywają się wybory władz regionalnych sekcji branżowych i problemowych.

13. Dokładne terminy wyborów wymienionych w pkt 10, 11, 12 określa z uwzględnieniem postanowień uchwały KK właściwy Zarząd Regionu.

14.W przypadku zmian w organizacjach związkowych oraz wyborów w organizacjach nowo utworzonych wybory przeprowadzone po 01 października 2022 r. uznaje się za ważne na kadencje 2023-2028.

15.W przypadkach szczególnych – decyzje o uznaniu wyborów przeprowadzonych przed 01 października 2022 r. na nową kadencję podejmuje Regionalna Komisja Wyborcza. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. Jednocześnie tracą moc Uchwały:

Nr 01/05/2017 z dn. 16.05. 2017 r., Nr 02/05/2017 r. z dn. 16.05. 2017 r., Nr 03/05/2017r. z dn. 16.05.2017 r.

Uchwała Nr 002/03/2022
Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ "Solidarność"
z dnia 30.03.2022 r. w sprawie powołania Pełnomocników RKW w oddziałach Terenowych na kadencję 2023-2028

Zarząd Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność" postanawia powołać pełnomocników RKW w oddziałach terenowych w Zwoleniu, Lipsku, Szydłowcu i Pionkach, w celu zorganizowania wyborów w Organizacjach Związkowych zarejestrowanych w oddziałach terenowych, na kadencję 2023-2028, w składzie:

1. Tadeusz Wach – Zwoleń
2. Wojciech Dziółko – Lipsko
3. Tomasz Głuch – Szydłowiec
4. Józef Monkosa – Pionki

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała Nr 001/03/2022
Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ "Solidarność"
z dnia 30.03.2022 r. w sprawie powołania składu Regionalnej Komisji Wyborczej na kadencję 2023-2028

W celu zorganizowania wyborów statutowych władz Związku w Regionie Ziemia Radomska na kadencję 2023-2028 Zarząd Regionu powołuje Regionalną Komisję Wyborczą w składzie:
1.Zdzisław Maszkiewicz
2.Marek Kicior
3.Rafał Szukiewicz
4.Krzysztof Kośla
5.Adam Słomka
6.Jadwiga Poźniak
7.Andrzej Wójcicki
8.Jerzy Krzysztof Kaczkowski
9.Marek Małysa
10.Józef Witczak
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Spotkanie przewodniczących Organizacji Zakładowych

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" informuje, że 20 maja 2022 r. w siedzibie ZR odbędzie się spotkanie przewodniczących Organizacji Zakładowych naszego Regionu.
Początek o godzinie 10.00.

Powstała „Solidarność" w Policji

Z inicjatywy funkcjonariuszy z Powiatowych Komend Policji w Przysusze i Szydłowcu została utworzona Międzyzakładowa Organizacja NSZZ „Solidarność" " przy Komendzie Wojewódzkiej Policji w Radomiu. Jej siedzibą jest KPP W Przysusze.

Władzą wykonawczą nowo powstałej organizacji jest Tymczasowa Międzyzakładowa Komisja NSZZ „Solidarność. Organizacja została zarejestrowana w rejestrze Zarządu Regionu Ziemia Radomska. Na dzień dzisiejszy organizacja liczy już kilkudziesięciu członków z KPP w Przysusze oraz KPP w Szydłowcu i dalej się powiększa. Komenda Wojewódzka Policji w Radomiu obejmuje całe województwo mazowieckie za wyjątkiem miasta stołecznego Warszawa. Jak wiadomo na terenie województwa mazowieckiego działają 3 regiony: Ziemia Radomska, Mazowsze i Region Płocki. Ich współpraca będzie nieodzowna by powstała organizacja mogła się rozwijać i pozyskiwać nowych członków, co mamy nadzieję szybko nastąpi. Obecnie członkowie TMK przygotowują się do przeprowadzenia wyborów władz statutowych Organizacji. Życzymy im powodzenia w działalności na rzecz członków związku.

SZKOLENIA

Szkolenie dla nowowybranych przewodniczących Organizacji Zakładowych

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" informuje, że 28-29 kwietnia 2022 r. w siedzibie ZR odbędzie się szkolenie dla nowowybranych przewodniczących Organizacji Zakładowych naszego Regionu.

Zgłoszenia na szkolenie są przyjmowane w sekretariacie ZR (tel. 0483623804) oraz bezpośrednio u wiceprzewodniczącego ZR Krzysztofa Kośli (tel. 722394343).

Pomoc dla Ukrainy

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność" w sposób kompleksowy uruchomił program wsparcia dla uchodźców wojennych z Ukrainy.

Decyzją Prezydium Komisji Krajowej uruchomione zostało specjalne konto bankowe, na które wszyscy zainteresowani mogą wpłacać pieniądze.

Nr konta: 05 1020 1811 0000 0902 0138 8693

Wpłaty należy dokonywać z dopiskiem „Solidarność z Ukrainą". Koordynatorem programu wsparcia organizowanego przez NSZZ „Solidarność" jest Bogdan Kubiak, zastępca przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność". (Tel. kontaktowy: 22 827 79 72.
Adres email:b.kubiak@solidarnosc.org.pl).

Z REGIONU

Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność" w Enea Wytwarzanie

Gnysiówka 2022-03-24

24.03.2022 odbyło się WZD „Solidarność" w Enea Wytwarzanie w Gnysiówce.Przybyłych Delegatów powitał Przewodniczący KM Jacek Bolek. Delegaci po wysłuchaniu sprawozdań Przewodniczącego Komisji Międzyzakładowej i Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej za okres działalności od 01.01.2021-31.12.2021r. przyjęli przedstawione sprawozdania.

Następnie wystąpili przedstawiciele:

- Investors – Dyrektor Janusz Przyborowski : omówił aktualną sytuację funduszy.

- PZU -Dyrektor Barbara Kopik : omówiła najnowsze warianty polis na życie dla Pracowników elektrowni, szczegółowe informacje w biurze związku.

Zaproszeni Goście, którzy przybyli na WZD NSZZ „Solidarność" w Enea Wytwarzanie sp. z o.o.: Paweł Szczeszek, Prezes GK Enea SA; Antoni Józwowicz, Prezes Zarządu Enea Wytwarzanie; Jan Mazurkiewicz, wiceprezes ds. korporacyjnych Enea Wytwarzanie; Grzegorz Kotte, wiceprezes ds. technicznych Enea Wytwarzanie; Agnieszka Kruk, wiceprezes ds. finansowych Enea Wytwarzanie; Marcin Łukasiewicz, wiceprezes ds. Pracowniczych w Enea Wytwarzanie; Jarosław Grzesik, Przewodniczący Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność"; Dariusz Kucharewicz, Przewodniczący Krajowej Sekcji Elektrowni i Elektrociepłowni NSZZ „Solidarność"; Krzysztof Kośla wiceprzewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska; Antoni Pasieczny Przewodniczący NSZZ „Solidarność" LW „Bogdanka"; Krzysztof Nawrocki Przewodniczący Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność" ENEA; Krzysztof Iwaszko Przewodniczący Komisji Zakładowej „Solidarność" Enea Ciepło; Joanna Dróżdż Przewodnicząca Komisji Międzyzakładowej „Solidarność" Enea Połaniec.

Goście odpowiadali na zadawane pytania Delegatów.

Prezes Paweł Szczeszek potwierdził powstanie spółki ElkoGaz i zamiar budowy bloków parowo-gazowych na terenie elektrowni Kozienice, potwierdził potrzebę uregulowania sprawy braku kategorii docelowych i przygotowanie, (sprawdzenie skali problemu), potwierdził, iż przebudowa bloków węglowych na gaz ma się odbyć pod hasłem „zero zwolnień" jednym z rozwiązań jest propozycja wydłużenia pracy dla przyszłych emerytów na okres budowy bloków. Prezes Antoni Józwowicz potwierdził prowadzenie działań związanych z programem SATURN (wszystkie działania niezbędne do wydzielenia aktywów węglowych z Grupy Kapitałowej). Takim działaniem będzie przejmowanie pracowników z obszaru Enea Centrum przez Enea Wytwarzanie. Prezes omówił obecną sytuację w elektrowni - jest zgoda na rozwiązanie sztabu kryzysowego w elektrowni po rozwiązaniu sztabu w ENEA S.A., zadeklarował również rozpoczęcie procesu wyrównywania zaległych stawek dla Pracowników Enea Wytwarzanie, którzy nie otrzymali podwyżek po zdanych egzaminach na uprawnienia energetyczne, po dostarczeniu list osób przez organizacje związkowe. W odpowiedzi na pytanie o obostrzenia (awansowanie, egzaminy, delegacje) dla niezaszczepionych pracowników Prezes przekazał, że obecnie nie ma żadnych obostrzeń dla tej grupy pracowników.

Prezes Marcin Łukasiewicz omówił zagrożenia wynikające z braku przejścia na gaz, oraz zagrożenia wynikające z tytułu wysokich kosztów remontów i cen uprawnień CO2 w przypadku pozostania przy węglu. Potem potwierdził rozpoczęcie prac, które zidentyfikowały około 800 osób nieposiadających kategorii docelowych. Prezes omówił formułę pracy sztabu kryzysowego na najbliższy okres i wniosek o jego rozwiązanie, przekazał także informację na jakim etapie znajdują się projekty ładowarek elektrycznych i wiat rowerowych – wykonano dokumentację, realizacja w najbliższym możliwym czasie. Prezes Grzegorz Kotte zreferował problematykę wymiany pokoleniowej w pionie technicznym - na emerytury odeszło już około 30% załogi, a obecnie odchodzi ok. 60 osób rocznie (uzupełnienie etatów jest realizowane na bieżąco).

Prezes Jan Mazurkiewicz omówił sytuację firmy w związku ze zmianą polityki Unii Europejskiej w stosunku do produkcji energii z węgla i możliwym wydłużeniem rynku mocy dla bloków 200 MW. Przewodniczący Dariusz Kucharewicz przedstawił prace związane z umową społeczną dla sektora energetycznego (ma być podpisana do końca czerwca 2022 r.), problemy sektora związane z projektem utworzenia Narodowej Agencji Bezpieczeństwa Narodowego (NABE) oraz wydzielenia spółek ze śladem węglowym do końca roku 2022.

Przewodniczący Krzysztof Kośla omówił obecną sytuację w Regionie Ziemia Radomska, a także przypomniał o kończącej się kadencji obecnych władz związku i wyborach na kadencję 2023-2028.

(info: Jacek Bolek)

SZKOLENIA

24 – 25.03 równolegle z trwającym WZD w Enea Wytwarzanie odbyło się szkolenie dla grupy młodych pracowników – członków związku. W pierwszym dniu szkolenia wykładowcą był Marek Małysa prawnik ZR.

Planowana tematyka szkolenia była następująca:

1. Działalność socjalna pracodawcy – obligatoryjna czy dobrowolna?
2. Wpływ organizacji związkowych na prowadzenie lub nieprowadzenie działalności socjalnej przez pracodawcę – w tym na wysokość odpisu.
3. Zakres i formy działalności socjalnej w zakładzie pracy.
4. Wpływ organizacji związkowych na indywidualne decyzje podejmowane w sprawach świadczeń.
5. Komisja socjalna – jej rola, umocowania do działania i zakres kompetencji.
6. Rola i kompetencje związku zawodowego w przypadku prowadzenia działalności socjalnej niezgodnie z przepisami.
7. Najistotniejsze dla komisji zakładowych zapisy w ustawie o związkach zawodowych i ich skutki dla organizacji związkowych:

- rozszerzenie możliwości zrzeszania się,
- przymiot organizacji związkowej,
- reprezentatywność oraz zarzuty braku reprezentatywności i ich skutki.

Ponadto na życzenie pracowników omówiony został sposób obliczania czasu pracy w systemie równoważnego czasu pracy.

Zajęcia miały charakter panelu dyskusyjnego, gdzie po krótkim wstępie wykładowcy uczestnicy zadawali pytania. Związane były one zarówno z tematyką szkolenia jak i opisywały aktualne faktyczne zdarzenia związane z bezpośrednią działalnością ZFŚS oraz organizacji związkowej.

Drugi dzień szkolenia obejmował tematykę mobbingu w środowisku pracy – zajęcia prowadziła Maryla Kościńska z Działu Szkoleń Komisji Krajowej.

Z OŚWIATY

Stanowisko Prezydium Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" w sprawie wynagrodzeń nauczycieli

Warszawa, 2022-03-25

Prezydium Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" nie akceptuje trybu oraz wysokości waloryzacji wynagrodzeń nauczycieli uchwalonej przez Sejm RP w dniu 24 marca 2022 roku.

Jesteśmy głęboko oburzeni wprowadzeniem zmian w ustawie Karta nauczyciela poprzez inicjatywę poselską oraz unikaniem dialogu ze stroną społeczną. Zlekceważono powołany przy ministerstwie edukacji Zespół ds. statusu zawodowego pracowników oświaty, którego nie zwołano od wielu miesięcy.

Podniesienie o 4,4% średniego wynagrodzenia nauczycieli od 1 maja 2022 r. nie jest nawet waloryzacją płac, ponieważ inflacja za okres od 1 września 2020 r. do chwili obecnej wynosi ok. 10%. Jako sarkazm odczytujemy pierwsze zdanie w uzasadnieniu projektu ustawy, w którym zaznaczono, że jest ona realizacją priorytetu Ministerstwa Edukacji i Nauki - zwiększeniem prestiżu zawodu nauczyciela. Nauczyciele są jedyną grupą zawodową w sferze finansów publicznych, która nie korzysta ze wzrostu gospodarczego w Polsce. Uchwalona zmiana ma na celu tylko zwiększenie wynagrodzenia nauczycieli stażystów z 2946 zł do 3077 zł brutto, ponieważ od 1 stycznia 2022 r. zarabiają poniżej minimalnej płacy w Polsce wynoszącej 3010 zł.

Nauczyciele podjęli ogromny trud podejmując się dodatkowych działań podczas pandemii i kryzysu imigracyjnego. Za zwiększenie zadań i olbrzymi wkład pracy, nie otrzymali jednak żadnej rekompensaty.

Ryszard Proksa
Przewodniczący KSOiW NSZZ „Solidarność"

Komunikat Rady Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność"

Podczas obrad Rady Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" omówiono pracę sekcji w ciągu ostatnich dwóch miesięcy.

W związku z zawieszeniem rozmów prowadzonych pod patronatem Prezydenta RP między KSOiW i MEiN w przedmiocie realizacji VI Punktu Porozumienia z 2019 r., przez stronę rządową, Prezydium KSOiW zwróciło się z listem do Prezydenta RP o wznowienie rozmów z kierownictwem resortu edukacji. Rada KSOiW przyjęła stanowisko, w którym żąda przywrócenia art. 88 Karty nauczyciela będącego wyrazem uszanowania praw nabytych oraz zasady zaufania obywateli do państwa oraz stanowionego prawa.Przedstawiono stanowiska Prezydium KSOiW w sprawie waloryzacji płac od stycznia 2022 r. i rozliczenia godzin ponadwymiarowych, przekazane ministerstwu edukacji.

Poruszono temat działań MEiN w kierunku promowania edukacji włączającej i związanych z nią zagrożeń dla środowiska oświatowego. Sekcja nadal niepokoi się kontynuacją działań ministerstwa bez prowadzenia konsultacji ze stroną społeczną.Omówiono również problemy dotyczące szkolnictwa zawodowego, a w szczególności kwestię pracy nauczycieli podczas egzaminów zawodowych. Zrelacjonowano udział naszej sekcji w działaniach Europejskiego Komitetu Związków Zawodowych, w szczególności realizacji projektu dotyczącego atrakcyjności zawodu nauczyciela. Mecenas T. Gryczan szczegółowo przedstawił problematykę ustaw zmieniających prawo oświatowe. Zreferował również aktualne działania „Solidarności" w europejskich i międzynarodowych organizacjach związkowych.

STANOWISKO Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" w sprawie waloryzacji płac nauczycieli.

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" w związku z brakiem realizacji porozumienia podpisanego przez Rząd RP i NSZZ „Solidarność" 7 kwietnia 2019 r. w przedmiocie powiązania płacy nauczycieli z przeciętnym wynagrodzeniem w gospodarce narodowej domaga się doraźnej waloryzacji płac nauczycieli od stycznia 2022 r. w wysokości 15 %.

UZASADNIENIE

Nasze oczekiwania wynikają z rzeczywistego wzrostu cen towarów i usług w latach 2020 – 2021 oraz prognoz na rok 2022, w którym nie są przewidziane podwyżki płac nauczycieli. Oznacza to niemal trzyletnie zamrożenie wynagrodzeń pracowników pedagogicznych oraz drastyczny spadek siły nabywczej ich płac i postępujące zubożenie tej grupy zawodowej. Płace nauczycieli nie były waloryzowane od stycznia 2020 r. Biorąc pod uwagę wysoką inflację proponowana waloryzacja wyrówna spadek siły nabywczej płacy nauczycieli.

Stanowisko Rady Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" w sprawie przywrócenia art. 88 Karty Nauczyciela

2022-02-16

Rada Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność" domaga się przywrócenia art. 88 Karty Nauczyciela, dotyczącego możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę. Oczekujemy, że uszanowanie praw nabytych oraz zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego prawa stanie się faktem. Nauczyciele rozpoczynający pracę przed 1999 r. mieli pewność wynikającą wprost z przepisu ustawy Kartą Nauczyciela, że będą mogli skorzystać z możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę. Przywrócenie nauczycielom odrębnego miejsca w systemie emerytalnym nie jest szczególnym przywilejem, lecz racjonalnym uznaniem wyjątkowego charakteru tego zawodu i związanych z tym wymagań, tym bardziej, że jako jedyna grupa zawodowa w Polsce nie mają oni żadnej ochrony przedemerytalnej. Oczekujemy, że wyrażona w ostatnim czasie wola realizacji przedmiotowego postulatu KSOiW NSZZ „Solidarność" przez Ministra Edukacji i Nauki będzie niezwłocznie przekuta w konkretne rozwiązania prawne.

Potrzebna pomoc dla Bohatera „Solidarności" Ziemi Radomskiej !

Bronisław Kawęcki, jeden z założycieli radomskiej „Solidarności" w 1981 r., potrzebuje pomocy. Wiosną 2021 r. poważnie zachorował i wymaga obecnie długotrwałej oraz kosztownej rehabilitacji fizjoterapeutycznej, psychologicznej i logopedycznej.

Jak wielu ludzi, którzy w czasach PRL działali czynnie w „Solidarności", a potem w opozycyjnym podziemiu, i w związku z tą działalnością tracili pracę, obecnie utrzymuje się ze skromnej emerytury. Tymczasem koszt opieki i specjalistycznych zabiegów jest bardzo wysoki. Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska zwraca się więc do Członków i sympatyków naszego Związku o wsparcie finansowe dla Bronka.

Każda nasza złotówka może być bezcenna!

Konto na które można wpłacać pieniądze na rzecz pomocy dla Bronisława Kawęckiego to

66 1050 1038 1000 0092 6545 12 87.

WIELKANOC 2022

Kiedy ukrzyżowano Jezusa?

„Gdy go ukrzyżowali (...) od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej" – pisze św. Mateusz, a św. Łukasz dodaje: „Słońce się zaćmiło". Czy śmierci Jezusa towarzyszyły zjawiska niebieskie? W jaki sposób astronomia pomaga w rozwiązaniu zagadki daty ukrzyżowania?

Biblijne opisy stanowią pułapkę dla tych, którzy chcieliby je potraktować dosłownie. Zacznijmy od tego, że niemal wszyscy ewangeliści relacjonują nadzwyczajne zjawiska na niebie w dniu śmierci Jezusa, jednak już samo określenie pór dnia nastręcza trudności. Czy autorzy piszą o godzinach przedpołudniowych, czy wieczornych? Z pomocą przychodzi rzymska rachuba czasu, obowiązująca w Judei, będącej prowincją Cesarstwa. Rzymianie liczyli godziny od momentu wschodu słońca w czasie wiosennego i jesiennego zrównania dnia z nocą; porządek ten do dziś znajduje zastosowanie w liturgii Kościołów wschodnich. Z nastaniem dnia wybijała więc godzina pierwsza. Biblijna godzina szósta to sześć godzin od początku dnia, czyli samo południe.

Z prostego rachunku wynika, że godzina dziewiąta wypada o naszej trzeciej po południu. Jaki zatem mrok zapanował aż na trzy godziny w środku dnia nad słoneczną krainą?

Z pewnością nie było to całkowite zaćmienie słońca. Takie zjawisko maksymalnie trwa siedem i pół minuty, a w fazie częściowej nie powoduje zauważalnych zmian w jasności otoczenia. Ewangeliczne sformułowanie tłumaczyć należy raczej wzniosłą symboliką -słońcem mógł być nazwany sam Jezus.

Badacz i znawca archeoastronomii Edwin C. Krupp w książce „Za horyzontem" podaje, że w czasach Chrystusa na Bliskim Wschodzie istniał zwyczaj składania szczególnej ofiary, którego rytm wyznaczała równonoc wiosenna i zbliżająca się pora deszczowa. Innymi słowy: w ciepłym klimacie był to czas pierwszych żniw, po których na krótko psuła się pogoda. Czy możemy więc wyobrazić sobie wielką nawałnicę albo burzę piaskową akurat w momencie ukrzyżowania? Owszem. Problem w tym, że o takim zjawisku nie wspomina św. Jan, jedyny w gronie ewangelistów naoczny świadek wydarzeń. Skoro pozostali odnotowali ciemności w środku dnia, to jak mógł pominąć ten fakt człowiek, który stał pod krzyżem? Poza tym, skąd założenie, że do ukrzyżowania doszło akurat wiosną?

Wydarzenia towarzyszące śmierci Jezusa nierozerwalnie wiążą się z wiosenną pełnią księżyca. Okoliczności ukrzyżowania łączą się ze świętem Paschy, która została ustanowiona na pamiątkę wyprowadzenia ludu Izraela z egipskiej niewoli przez Mojżesza i zawsze przypada blisko równonocy wiosennej.

W istocie, w ewangeliach jest informacja, że Jezus został ukrzyżowany tuż przed świętem Paschy. Żydzi prowadzili rachubę czasu na podstawie kalendarza lunarnego. W związku z tym uważnie obserwowali księżyc, skrupulatnie odnotowując moment pojawienia się jego sierpa tuż po nowiu na wieczornym niebie. Ogłoszenie pierwszego dnia nowego miesiąca należało do Sanhedrynu – rady starszych, która opierała się na podstawie relacji co najmniej dwóch świadków ukazania się młodego księżyca. Starotestamentowa Księga Wyjścia podaje dodatkowo datę rozpoczęcia święta Paschy: 14 dzień wiosennego miesiąca Nisan. Oznacza to, że księżyc musiał być blisko pełni; już starożytni określali pełen cykl faz naszego satelity na 29–30 dni. Rok w Judei składał się z 12 miesięcy księżycowych. Łatwo zauważyć, że – w porównaniu z dzisiejszą rachubą – z każdym rokiem ubywało po kilka dni. Aby dopasować kalendarz do przebiegu pór roku, co parę lat Żydzi umieszczali w nim dodatkowy miesiąc, dzięki czemu m.in. święto Paschy zachowywało wiosenny termin. Do tego dochodzi jeszcze jedna istotna wskazówka, podana przez Biblię: śmierć Jezusa na krzyżu nastąpiła w dniu poprzedzającym szabat. Według dzisiejszego kalendarza, jest to sobota, zatem Chrystus musiał umrzeć w piątek.

Historycy sytuują życie Jezusa w czasach panowania rzymskich cesarzy: Oktawiana Augusta i Tyberiusza. Bardziej precyzyjną wiedzę uzyskujemy z pism żydowskiego kronikarza Józefa Flawiusza. Pisze on zarówno o postaci Jezusa Chrystusa, jak i Poncjusza Piłata, cesarskiego namiestnika Judei, który przewodniczył procesowi Jezusa i zatwierdził wyrok skazujący. Wiadomo, że Piłat sprawował urząd rzymskiego prefekta w Jerozolimie w latach 26–36 (lub 37) n.e. To właśnie jego relacja z przebiegu wydarzeń zdaje się odgrywać kluczową rolę w określeniu daty śmierci Chrystusa. Otóż Piłat miał sporządzić specjalny raport w postaci listu do cesarza Tyberiusza, w którym zawarł m.in. taki opis okoliczności ukrzyżowania: „Księżyc stracił jasność i stał się jakby pokryty krwią". Słowa namiestnika jednoznacznie sugerują zaćmienie księżyca.

W dekadzie rządów Piłata dwie daty spełniają kryteria pełni (tylko wtedy dochodzi do zaćmień) przypadającej w piątek poprzedzający święto Paschy: 7 kwietnia 30 r. oraz 3 kwietnia 33 r. Jedynie druga z podanych dat wytrzymuje próbę, 7 kwietnia 30 r. bowiem nie było zaćmienia księżyca nad Jerozolimą.

Do biblijnych zdarzeń doszło na Golgocie – wzgórzu, gdzie dokonywano zwyczajowych egzekucji. Do dziś badacze jednoznacznie nie rozstrzygnęli, czy było to miejsce, w którym później zbudowano Bazylikę Grobu Świętego, ale jest pewne, że rozciągał się stamtąd dobry widok nie tylko na Jerozolimę, lecz także na zjawisko opisane przez Piłata. Niestety, niemały kłopot zwolennikom astronomicznej teorii sprawia sam księżyc. Otóż w momencie jego wschodu maksymalna faza zaćmienia dobiegała końca. Bezpośrednie dostrzeżenie zjawiska byłoby szalenie trudne.

(cd. na str. 7)

(cd. ze str. 6)

Kto był na Bliskim Wschodzie, ten wie, iż tamtejsze powietrze nie jest tak przejrzyste jak u nas. Przyczyną jest obecność drobin pustynnego piachu w powietrzu, wręcz uniemożliwiająca obserwację obiektów nisko nad horyzontem. Na stan przejrzystości ziemskiej atmosfery największy wpływ mają jednak wybuchy wulkanów. Kiedy jest czysto, barwa zaćmionego księżyca bywa żółtawo-pomarańczowa, a kiedy atmosfera jest zaśmiecona pyłami wulkanicznymi, wówczas tarcza ziemskiego satelity przybiera ciemny, krwistobrunatny kolor. Jak było w dniu ukrzyżowania – tego nie wiemy. Gdyby przyjąć drugi wariant, wtedy nawet wznosząc się wyżej, księżyc wciąż byłby „pokryty krwią".

Pamiętajmy wreszcie, że opis zaćmienia wcale nie musiał odnosić się do obserwacji, lecz do tablic astrologicznych. Samo zaistnienie zjawiska mogło być na tyle znaczące dla autora listu do cesarza, by odnotować ten fakt.

Ze współczesnych symulacji komputerowych wynika, że zaćmienie księżyca rozpoczęło się niemal dokładnie w momencie śmierci Chrystusa, podanym w ewangeliach: o godz. 3 po południu 3 kwietnia 33 r. I trwało 3 godziny.

Kiedy Wielkanoc?

Regułę Wielkiej Nocy ustanowił Sobór Nicejski w 325 r. Pierwsze w dziejach powszechne zgromadzenie biskupów chrześcijańskich ogłosiło, że każdego roku Wielkanoc będzie przypadała w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca. W ten sposób nastąpiła adaptacja zasady obchodów święta Paschy z żydowskiego kalendarza księżycowego do chrześcijańskiego kalendarza słonecznego. Wielkanoc, jako święto ruchome, najwcześniej przypada 22 marca, najpóźniej – 25 kwietnia. Na najpóźniejszą przyjdzie poczekać do 25 kwietnia 2038 r.

(ppp)

Pogrzeb JE bp. Adama Odzimka

W środę 16 marca odbyły się uroczystości pogrzebowe biskupa radomskiego Adama Odzimka

W uroczystościach wzięła udział delegacja Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska - członek ZR Beata Sułowska oraz Wojciech Dziółko (TKK Lipsko) wraz z pocztem sztndarowym ZR: Wiesław Rychter, Jan Król, Marian Byzdra, a także poczet sztnadrowy NSZZ „Solidarność" Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska.

Przed mszą świętą biskup ordynariusz diecezji radomskiej Marek Solarczyk odczytał list skierowany do uczestników uroczystości przez sekretarza stanu stolicy apostolskiej kard. Pietro Parolina.

„Jego świętobliwość Ojciec Święty Franciszek powiadomiony o śmierci biskupa pomocniczego diecezji świętej pamięci Adama Odzimka łączy się w żałobie z księdzem biskupem, rodziną, duchowieństwem i osobami konsekrowanymi oraz z wiernymi i świeckimi całej diecezji.

Wyraża przekonanie, że do domu ojca po wieczną nagrodę odszedł pasterz, który gorliwie pełnił swoją posługę w duchu biskupiego zawołania: Aby wiara i miłość były mocne. Ojciec Święty dziękuje Bogu za szlachetną postawę kapłańską i biskupią świętej pamięci biskupa Adama. Jest wdzięczny za jego modlitwy, posługę uświęcania i pasterzowania. Dziękuje za zaangażowanie na rzecz duszpasterstwa trzeźwości"
- napisał kard. Pietro Parolin.

Homilię podczas uroczystości pogrzebowych wygłosił arcybiskup Wacław Depo, ordynariusz diecezji częstochowskiej.

Tłumy wiernych żegnały kapłana w radomskiej katedrze. Ciało zmarłego biskupa zostało złożone w Grobie Biskupów Radomskich na cmentarzu parafialnym przy ulicy Limanowskiego w Radomiu.

Z żalem zawiadamiamy, że w nocy z soboty na niedzielę 12/13.03.2022 r., po długiej i wyczerpującej chorobie, zmarł emerytowany

JE ks. biskup pomocniczy diecezji radomskiej Adam Odzimek

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska Zdzisław Maszkiewicz

Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska

Pogrzeb Jacka Smagowicza

2 lutego odbył się uroczysty pogrzeb naszego Kolegi Jacka Smagowicza, w którym udział wzięli przedstawiciele Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska - dwaj wiceprzewodniczący: Krzysztof Kośla i Andrzej Wójcicki, poczet sztandarowy Zarządu Regionu oraz Józef Monkosa (TKK Pionki), a także delegacje władz państwowych i wojewódzkich, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność", Prezydium Zarządu Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność", reprezentanci innych Zarządów Regionów NSZZ „S" z całej Polski, Instytutu Pamięci Narodowej oraz środowisk niepodległościowych. Zmarły został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Spoczął na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

W trakcie uroczystości pogrzebowych w Bazylice Mariackiej oraz na Cmentarzu Rakowickim odczytano list pożegnalny prezydenta Andrzeja Dudy, który w swym piśmie potwierdził, że Zmarły należał do pokolenia opozycjonistów PRL, z którego, w walce z komunizmem, młodsi brali przykład. Jego zasługi wyliczone zostały w akcie pośmiertnego nadania Krzyża Komandorskiego wręczonego Rodzinie Jacka.

Jacek Smagowicz - wspomnienie

27 stycznia 2022 r. zmarł w Krakowie Jacek Smagowicz.

Urodził się w 1943 r. w Warszawie. Ukończył III LO w Krakowie (1963). W latach 1963-1965 studiował historię w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Działalność opozycyjną rozpoczął w 1968 r. Został zatrzymany po akcji ulotkowej potępiającej interwencję Układu Warszawskiego w Czechosłowacji. W 1977 r. uczestniczył w czarnym marszu po śmierci Stanisława Pyjasa. Od 1976 r. był współpracownikiem KOR/KSS KOR, a od 1979 r. KPN. Brał udział w manifestacjach niepodległościowych, kolportował niezależne wydawnictwa, m.in. „Głos", „Opinia", „Robotnik", „Jedność Stoczniowa".

Od września 1980 r. należał do „Solidarności", był członkiem a następnie przewodniczącym komisji zakładowej w Polmozbycie. Po 13 grudnia 1981 r. organizował strajk okupacyjny w zakładzie, do 16 grudnia uczestniczył w strajku w Nowohuckim Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych Montin. 17 grudnia został zwolniony z pracy za zorganizowanie strajku.

W latach 1981-1989 współorganizował pomoc dla represjonowanych, był członkiem i animatorem Konfraterni Robotniczej w kościołach: Arka Pana w Nowej Hucie, św. Maksymiliana Marii Kolbego w Mistrzejowicach, Matki Bożej Pocieszenia w Juszczynie koło Makowa Podhalańskiego.

14 czerwca 1982 r. został internowany i zamknięty w ośrodku odosobnienia w Załężu koło Rzeszowa i Uhercach. Zwolniono go 1 października 1982 r. , 23 lutego 1983 r. został skazany w trybie doraźnym na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu.

Od 1983 r. współorganizował msze za ojczyznę, w 1984 r. był jednym z liderów Ruchu Odwaga i Prawda im. ks. Jerzego Popiełuszki. W latach 1984-1995 uczestniczył w rocznicowych Marszach Szlakiem I Kompanii Kadrowej. Współorganizował manifestacje i akcje protestacyjne w Krakowie. Był wielokrotnie zatrzymywany i karany grzywnami przez kolegia ds. wykroczeń.

W latach 1988-1990 brał udział w reaktywowaniu struktur „Solidarności", od 12 września 1988 r. należał do jawnego Regionalnego Komitetu Solidarności Małopolska. Był też członkiem Społecznego Komitetu Budowy Pomnika ku Czci Górników KWK Wujek w Katowicach, a od 1 lutego 1990 r. przewodniczącym Małopolskiego Oddziału Społecznego Komitetu Budowy Pomnika ku Czci Górników KWK Wujek.

W lipcu 1989 r. wrócił do pracy w Polmozbycie. W latach 1989-1995 był przewodniczącym komisji zakładowej „Solidarności", od 1990 r. członkiem Zarządu Regionu Małopolska (do 1995 r. w prezydium ZR), w latach 1992–2010 współautorem programu „Solidarności". Od września 1980 był członkiem i działaczem NSZZ „Solidarność". Od 1990 członek Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Małopolska, w latach 1992-2010 członek Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność".

Od 1990 r. wchodził w skład Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej ds. weryfikacji b. funkcjonariuszy SB w Krakowie. W latach 1990-1992 był członkiem Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia w Krakowie. W 1990 r. współorganizował postawienie Krzyża Katyńskiego przy kościele św. Idziego w Krakowie. Od 1992 r. działał w Fundacji Solidarni Solidarnym (w latach 1994-1995 jako przewodniczący Rady Fundacji). Od 1992 r. był członkiem Naczelnej Rady Zatrudnienia, a w latach 1994-2002 Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Koordynował pomoc Zarządu Regionu Małopolska „Solidarności" dla Czeczenii, a od 1995 r. był członkiem Rady Programowej Czeczeńskiego Ośrodka Informacji w Krakowie. W 1995 r. należał do grona inicjatorów postawienia pomnika Ofiar Komunizmu na cmentarzu Rakowickim. W kwietniu 2011 r. przeszedł na emeryturę.

Od 2016 r. należał do Stowarzyszenia im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego oraz Stowarzyszenia „Wolność i Niezawisłość". W 2016 r. założył krakowską Chorągiew Zakonu Rycerzy Jana Pawła II. Wchodził w skład Komitetu Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa przy Oddziale IPN w Krakowie, a także Wojewódzkiej Rady Konsultacyjnej ds. działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych w Krakowie.

Był autorem publikacji w „Tygodniku Małopolskim" (1990-1995), „Tygodniku Solidarność" (1990-1997), „Biuletynie Informacyjnym KK NSZZ Solidarność" (od 1992), piśmie „Rynek Pracy" (od 1998). Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), Krzyżem Wolności i Solidarności (2016), medalem Zasłużony dla NSZZ Solidarność Regionu Małopolska (2002). W 2020 r. IPN przyznał mu tytuł Świadka Historii (z powodu pandemii wręczony w 2021 r.).

Z żalem zawiadamiamy, że nasze związkowe szeregi opuścił

Kol. JACEK SMAGOWICZ

Od września 1980 członek i działacz NSZZ „Solidarność".
Od 1990 członek Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Małopolska, w latach 1992-2010 członek Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność".
Wielki Przyjaciel NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska

Handlowa „Solidarność": Warunki zatrudnienia Ukrainek muszą być sprawiedliwe !

Krajowa Sekcja Handlu NSZZ „Solidarność" chce deklaracji ze strony sieci handlowych, że będą one zatrudniać ukrainki na takich samych warunkach jak polskich pracowników. – Nie można dopuścić, żeby pracodawcy wykorzystywali trudną sytuację tych kobiet – mówi Alfred Bujara, przewodniczący handlowej „S".

22 marca Krajowa Sekcja Handlu NSZZ „Solidarność" wystąpiła z apelem w sprawie zatrudniania Ukrainek do Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, instytucji zrzeszającej największe zagraniczne sieci handlowe działające w naszym kraju. Związkowcy oczekują od sieci deklaracji, że pracownicom z Ukrainy nie będą oferowane umowy śmieciowe i gorsze warunki zatrudnienia. – Niezwykle ważne jest, aby Ukrainki były zatrudniane w polskich placówkach handlowych i magazynowych na sprawiedliwych zasadach. Niestety istnieje uzasadniona obawa, że nie zawsze tak będzie – czytamy w piśmie handlowej „Solidarności". Związkowcy wskazują, że już przed wybuchem wojny część sieci handlowych zatrudniała pracowników z Ukrainy nie bezpośrednio, ale za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej. Według szacunków handlowej „S" w niektórych sieciach pracownicy agencyjni to nawet 30 proc. ogółu zatrudnionych. – Pracują na umowach śmieciowych, dostają mniej pieniędzy, nie mają prawa do zwolnienia lekarskiego czy urlopu – mówi Alfred Bujara.

W ocenie handlowej „S" pracownice z Ukrainy są szczególnie narażone na nieuczciwe praktyki ze strony pracodawców. – Często są to osoby, które straciły dorobek całego życia. Nie znają polskich realiów, nie mają świadomości praw, które im przysługują. Bardzo prawdopodobne jest, że będą one godzić się na pracę na gorszych warunkach, nie mając świadomości, że są wykorzystywane – czytamy w piśmie skierowanym do POHiD. – Będziemy monitorować sytuację pracownic z Ukrainy zatrudnionych w handlu i podejmować zdecydowane działania, jeśli ich prawa będą łamane – napisano w dokumencie. Zarówno związki zawodowe, jaki branżowe organizacje pracodawców od dawna wskazują, że handel boryka się z coraz większym problemem niedoborów kadrowych. Szacunki „Solidarności" wskazują, że w skali kraju w branży brakuje ok. 200 tys. pracowników. Jak podkreśla Alfred Bujara, tę lukę mogą zapełnić właśnie pracownice z Ukrainy. – To będzie korzyść dla wszystkich. Również dla polskich pracowników, którzy z powodu zbyt małej obsady sklepów od lat pracują dzisiaj ponad siły. Natomiast z punktu widzenia klientów większa liczba pracowników, to lepsza jakość obsługi – tłumaczy Bujara.

80. rocznica powstania Armii Krajowej

14 lutego 1942 r. z rozkazu Naczelnego Wodza utworzono Armię Krajową. W skład tej największej podziemnej armii w okupowanej Europie weszło ok. 200 organizacji. Jej komendantem głównym został gen. Stefan Rowecki „Grot".

Początki Armii Krajowej sięgają konspiracyjnej organizacji Służba Zwycięstwu Polski, zawiązanej w nocy z 26 na 27 września 1939 r. przez grupę wyższych oficerów z gen. Michałem Karaszewiczem-Tokarzewskim, przy współudziale prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego. Stała się ona zalążkiem Polskiego Państwa Podziemnego.

Służba Zwycięstwu Polski została przekształcona najpierw w 1940 r. w Związek Walki Zbrojnej, a następnie rozkazem Naczelnego Wodza w Armię Krajową, w skład której weszło ok. 200 organizacji wojskowych, zarówno spod okupacji niemieckiej, jak i sowieckiej.

Armia Krajowa była konspiracyjną organizacją wojskową stanowiącą integralną część Sił Zbrojnych RP. Podlegała Naczelnemu Wodzowi i rządowi Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie. Kolejnymi dowódcami AK byli generałowie: Stefan Rowecki ps. Grot - do 30 czerwca 1943 r., Tadeusz Komorowski ps. Bór - do 2 października 1944 r. i Leopold Okulicki ps. Niedźwiadek - do 19 stycznia 1945 r. Komendant Główny AK podlegał Naczelnemu Wodzowi Polskich Sił Zbrojnych. Organem dowodzenia AK była Komenda Główna (KG), w której skład wchodziły oddziały, piony organizacyjne i samodzielne służby - oddziały: I Organizacyjny, II Informacyjno-Wywiadowczy, III Operacyjno-Szkoleniowy, IV Kwatermistrzostwa, V Łączności Operacyjnej, VI Biura Informacji i Propagandy oraz VII Finansów i Kontroli, a także Kierownictwo Dywersji.

Terenowa struktura organizacyjna AK odpowiadała zasadniczo przedwojennemu podziałowi administracyjnemu kraju. Na terenie województw tworzono okręgi, w powiatach - obwody, w gminie lub kilku gminach - placówki. Tworzone były także obszary będące jednostkami strukturalnymi, obejmującymi kilka okręgów. Na początku 1944 r. Komendzie Głównej AK podlegały 4 obszary i 8 samodzielnych okręgów. AK od początku była organizacją masową, zwiększającą szeregi przez werbunek ochotników i kontynuowanie akcji scaleniowej, rozpoczętej przez Związek Walki Zbrojnej. W latach 1940-44 do AK przystąpiły m.in.: Tajna Armia Polska, Polska Organizacja Zbrojna „Znak", Gwardia Ludowa PPS-WRN, Tajna Organizacja Wojskowa, Konfederacja Zbrojna, Socjalistyczna Organizacja Bojowa, Polski Związek Wolności oraz częściowo Narodowa Organizacja Wojskowa, Bataliony Chłopskie i Narodowe Siły Zbrojne.

Liczba żołnierzy AK wynosiła na początku 1942 r. ok. 100 tys., zaś w lecie 1944 r. już ok. 380 tys., w tym: ok. 10,8 tys. oficerów, 7,5 tys. podchorążych i 87,9 tys. podoficerów.

AK realizowała swe cele poprzez prowadzenie walki bieżącej i przygotowywanie powstania powszechnego. Walka bieżąca prowadzona była głównie przez akcje małego sabotażu, akcje sabotażowo-dywersyjne, bojowe i bitwy partyzanckie z siłami policyjnymi oraz regularnym wojskiem niemieckim. Specjalne miejsce w działalności bojowej AK zajmowały akcje odwetowe i represyjne w stosunku do SS i policji oraz zdrajców i prowokatorów. Przygotowaniem i wykonaniem akcji sabotażowo-dywersyjnych i specjalnych zajmowały się autonomiczne piony wydzielone z KG AK: Związek Odwetu, „Wachlarz" i Kierownictwo Dywersji, pod nadzorem Kierownictwa Walki Konspiracyjnej, a następnie Kierownictwa Walki Podziemnej. Innymi formami walki bieżącej były: organizowana na szeroką skalę akcja propagandowa wśród społeczeństwa polskiego (prowadzona przez Biuro Informacji i Propagandy), wydawanie prasy, np. „Biuletynu Informacyjnego", szerzenie dezinformacji wśród Niemców (akcja „N") i wywiad wojskowy.

Kulminacją wysiłku zbrojnego AK było Powstanie Warszawskie stanowiące kluczowy element akcji wojskowej „Burza" zorganizowanej przez oddziały Armii Krajowej przeciwko Niemcom. Rozpoczęła się ona na początku stycznia 1944 r. pod koniec okupacji niemieckiej, w obliczu wkroczenia Armii Czerwonej na dawne tereny II Rzeczpospolitej.

Po klęsce Powstania Warszawskiego jednostki AK na terenach zajętych przez Armię Czerwoną zostały zdemobilizowane. 1 stycznia 1945 r. Komendant Główny gen. Okulicki wydał rozkaz o rozwiązaniu AK, co zakończyło również akcję „Burza". Straty AK wyniosły ok. 100 tys. poległych i zamordowanych żołnierzy, ok. 50 tys. zostało wywiezionych do ZSRR i uwięzionych.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” w Enea Wytwarzanie

Gnysiówka 2022-03-24

Zespoły problemowe - wew. 26
Kasa - wew. 27
Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28
Redakcja „Biuletynu” - wew. 29
Księgowość - wew. 30
Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Adresy i telefony:
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52
e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
telefony: centrala/sekretariat ZR - 483623804 tel./fax; sekretariat - wew. 21;
przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23, 601662 287; skarbnik Maria Górska - 605140560
wiceprzew. Krzysztof Kośla - wew. 26, 722394343; wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 607279893

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542